

La contraportada

La lleugeresa de Setmana Santa

Si abans estava prohibit cantar, ara no hi ha qui aturi la música i les festes són per a la majoria vacances i els actes litúrgics, un reclam turístic

La passió de Verges, un referent de la nostra Setmana Santa ■ J.S.

Enric Ramionet

És tanta la densitat espiritual que es respira a Jerusalem, tan potent l'impacte emocional que causa aquella ciutat santa que a vegades, segons diuen, alguns dels visitants perden el seny, es guarneixen amb una túnica o s'emboiquen amb un llençol manllevat de l'hotel, i surten al carrer amb posat solemne a escampar prediques i profecies a la manera dels més destacats personatges bíblics. Són deliris transitoris que es consideren una malaltia

psíquica, que han afectat centenars de persones i que han estat definits, és clar, amb el nom de la síndrome de Jerusalem.

La Setmana Santa de la meua infància, amb bars i cinemes tancats, amb penitents descalços carregant cadenes, amb aquells silencis de plom i aquella atmosfera greu sota la qual cantar estava prohibit i fins i tot els somriures vacil·laven, també era posseïdora d'aquestes espessors emocionals i espirituals escassament recomanables per a la salut i l'equilibri nerviós. Aleshores hi havia, penso, moltes síndromes sense diagnosticar i sense tractar. Quan s'invoquen els valors i les metafísiques,

sovint s'oblida que la vida i la convivència són molt més fàcils en ambients airejats, on les certes són relatives, les regles laxes i les transcendències es poden prendre amb un somriure. Jerusalem i la seva concentració d'odis, el rigorós puritanisme d'uns quants països musulmans i les obscuritats del nostre passat, deuen ser bons exemples per reafirmar aquesta teoria. Ja sé que als antropòlegs les lleugeres els sumeixen en la desolació i també que al nostre país es detecta en les ànimes més inesperades una sorprenent vibració carlista que fa que gent que mai no ho diries reivindicui amb un cert apassionament la tradició, però no hi ha res a fer. Tot canvia, evoluciona, es transforma, s'esllangueix i s'adapta a les noves condicions ambientals. I això, a més que no es pot evitar, és convenient i saludable. I diria que aquesta és la tendència universal, si no hi ha forces alienes que ho trastornin.

A Llagostera, per exemple, on, com a tants indrets, es fan processons amb una notable concurrència i s'hi representen escenes de la passió amb èxit i expectació creixents, ahir també es va celebrar la VII Festa de la Penitència amb música fins a altes (o baixes) hores. És una festa en què, tal com es poden imaginar, si les penitències i les contricions hi tenen alguna presència, sempre és al dia següent. Ai! Si tornessin momentàniament alguns d'aquells piadosos caps amb mantellina que ja fa anys que ens han abandonat, els semblaria que això ha esdevingut Sodoma i Gomorra, i esperarien la inevitable pluja de sofre i foc.

Si a les setmanes santes d'abans estava literalment prohibit cantar, ara no hi ha qui aturi la música i aquestes festes són per a la majoria simplement unes vacances i els actes litúrgics esdevenen, sobretot, matèria de promoció local, reclam turístic i, a vegades, un tret identitari. Les intensitats emocionals es guarden per a la Champions i, malgrat tot això, ningú resta convertit en estàtua de sal.

EL PUNT AVUI+

VIURE SENSE TU

Xavier Graset

Menjar bolló

Bolló. És el que menjaven les mules. Una mena de serradures de cereal, i és en el que acaben les últimes mones. Aquelles que anem deixant per cruspir-nos més endavant. Perdoneu que parli de mones en temps de vagues de fam. Des d'aquí tot el meu suport a la campanya de Jubilats per Mallorca: la denúncia pel tracte institucional al català a les illes que va començar Jaume Bonet, a qui ha rellevat després de 26 dies Tomeu Amengual. Just ara que s'acaba la Quaresma i després de les abstinències, del dictat del bacallà i dels cigrons, amb l'arribada de la Pasqua torna l'alegria a taula, l'anyell, la mona, i els ous, els durs i els de xocolata. És veritat que el mapa de la tradició de la mona, que els padrins donaran demà als seus fillols, és més el del Principat, el País Valencià i la Franja, que el de les Illes, per bé que hi va guanyant adeptes.

Per contra si haguéssim de fer cas dels atacs de tota mena que la llengua catalana i els seus usuaris patim en qualsevol dels territoris on es parla, les vagues de fam s'haurien d'estendre com la Flama del Canigó per Sant Joan. Els Jubilats per Mallorca, que tenen més senderi i raó que els seus governants, com s'ha encarregat de dir el pare Massot, l'últim Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, fan cadena en la seva peculiar protesta. Com fan cadena amb la mona de Pasqua padrins i fillols. És cert que la mona ha anat evolucionant amb els canvis socials i de paladar. Ara mateix conviuen estètiques i proporcions molt diverses. Les més esteses, les d'una

Les vagues de fam s'haurien d'estendre com la Flama del Canigó

base de pastís esponjós, fruita confitada, safes de mantega, paret d'ametlla i plomes de colors que acabaran fent pessigolles a més d'una orel·la, o omplint de melmelada els cabells d'un indi de sobretaula. Les recuperades són les circulars amb més base de pa, i amb els ous durs ideals per esclafar al front. I les mones de la modernitat, que són de fet ous de xocolata o figures de motllo ovalat. I que són una opció ideal per resistir aquest pas dels dies. Les altres, a les cases on se n'arreglen moltes, s'aniran endurint, acabaran sent un bolló difícil de rosegar. Vaja, el futur que semblen prescriure els actuals mandataris mallorquins per al català: que sigui bolló.

Girona:
Santa Eugènia, 42.
17005
972 18 64 00

Barcelona:
C/Tàpies, 2.
08001
93 227 66 00

Número: 12428
Dipòsit legal:
GI-535-1978

busca'ns en el facebook!

moble de jardí, para-sols, estars, coixins per a cadires i per gandules de diferents mides i colors! i molts complementos!

BAMBU BAMBU

Obert Cada dia (inclosos festius) de 10.00 a 20.00 h

972 642 333 - labisbal@bambubambu.com - http://www.bambubambu.com

C/Aigueta, 61 La Bisbal d'Empordà (Girona)

compra des d'on vulguis quan vulguis, com vulguis ...

estrenem cal rei online

www.calrei.com

Aquestes targetes no donen diners, però n'estalvien molts

El Club del Subscriptor d'El Punt Avui+
Tel. 902 22 10 10
(feiners: matí de 8 a 2 i tarda de 4 a 6)
www.clubdelsubscriptor.cat

Club del Subscriptor

SUBVENCIÓ DE LA GENERALITAT!
TANCAMENTS D'ALUMINI

ORMETAL

972 47 61 27
www.ormetal.es

1 2 1 4 6
8 4 3 7 0 0 6 1 4 8 0 8 5